

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Antidota Evangelica contra horum temporum hæreses

Stapleton, Thomas

Antverpiae, 1595

23. In qua potestate hæc facis, & quis tibi dedit hanc potestatem?

urn:nbn:de:hbz:466:1-39546

sedula obseruatione, fiduciam habemus apud Deū, & de paterno eius erga nos fauore persuasi sumus.

Quod Calvinus hinc ex Paulo subiungit, præsumptionem Calvinianam nihil adiuuat. Atqui (inquit) hoc præcipue Christi beneficium Paulus commendat, quod ex fide illius audaciā habemus accedendi ad Deum cum fiducia, ad Ephes. 3. ver. 12. Ostendit quippe Paulus vnam fiducialis accessus ad Deū causam fidem esse, sed non solā. Docet D. Ioannes aliam esse huius rei causam, Si cor nostrum nos non reprehendat, si mandata eius custodimus, si quæ corā eo placita sunt, facimus. Hoc totum præsumptionē Calvinianam, sola fide & persuasione inani innixam, penitus subuertit.

23. In qua potestate hæc facis, & quis tibi dedit hanc potestatem?

HORVM temporum hæretici Catholicorum voces qui Pastorū, auctoritatem & successionem legitimam contra subintroeuntes lupos vrgent, Phariseorum has esse voces volunt contra Christum: vt quia impie Pharisæi Christi doctrinā exagitabant, de potestate docendi inquirentes, impie quoque & nos de hæreticorum auctoritate inquiremus. V. Volfgangus Musculus hæc verba in medium proferens, Quasi dicerent (inquit) Templi huius potestas ac ius docendi penes nos est. Quæ facis, non facis potestate legitima. Non de ipso facto Christi questionem mouebant, quod culpæ non poterant, sed de potestate calumniam struebant. Consi-mili modo Papiſta hodie, quoniā nec manifestos errores & abusus auctoritate verbi Dei tueri, nec doctrinam veritatis de mercedario redarguere possunt, confugiunt ad

In locis
commu.
Cap. de
ministris
Ecclesie.

potestatem & auctoritatem Episcopalem, perinde ac si hanc inculpata ac legitimam possideant. Hæc ille. Cui ma-
 le sano homini breui dilemmate responderi pote-
 rit. De potestate legitima eorum qui docent ac
 pascunt in Ecclesia Dei, aut nunquam est inqui-
 rendum, & hæc Phariseorum præsumptio in vni-
 uersum damnanda est; aut aliquando inquiri po-
 test, & hæc Phariseorum questio erit aliquando
 legitima adeoque necessaria. Si prius, falsum erit
 quod Christus docet, *fures quosdam & latrones esse*
qui non intrant per ostium, sed aliunde: falsum erit quod,
 Paulus scribit, *Quomodo predicabunt nisi mittantur?* &
 rursum, *Nemo sumit sibi honorem, nisi qui vocatur à Deo*
tanquam Aaron: falsum denique & vanum illud Pro-
 phete, *Ipsi currebant, & ego non mittebam eos.* Sed
 Musculum correxit hoc loco Calvinus ipse his verbis: *Nō ar-*
maur hic proterui homines, qui sine villo mādato sed priuata
audacia publicū sibi munus vsurpant. Est igitur aliquan-
 do de doctrinæ potestate ac legitima missione
 inquirendum, tametsi Pharisei impie & proterue
 de Christi potestate sagitarent. Horum tempo-
 rum noui magistri si Christi loco esse volunt, vt
 de eorū potestate nobis inquirere non liceat, fa-
 ciat in conspectu nostro quod Christus in conspe-
 ctu Phariseorū toties fecit. Opera Christi faciāt,
 quia *opera eius testimoniū perhibebant de illo.* Dent vi-
 sum cæcis, claudis gressū, surdis auditū, mutis lo-
 quelā, mortuis deniq; ac sepultis aurā redituā.
 Proferant aliquem Ioannem, præcurso-
 rem aliquem de caelo missum, cuius testimonio & admi-
 rabili sanctitate commendentur, sicuti Christus
 hoc loco Phariseorum quæstioni Iohannis de se
 testimonium tacite opponit. Si enim id respon-
 dissent, quod verè respondendum erat, *Ioannis Bap-*
tisimum, hoc est, totum ministerium & prædica-
 tionem

Potestas
docendi
inquiren-
da, an le-
gitima sit.

Ioan. 10.

Rom. 10.

Heb. 5.

Ierm. 33.

Ioan. 5.

tionem esse de celo, Ioannis quoque de Christo testimonium necessario accepissent, deque eius legitima & summa potestate nunquam verbū mouissent. Est ergo quæstio de potestate docendi legitima; sed contra eos proponenda, de quorum potestate dubitare licet; & ab ijs mouenda, qui tantam rem iudicandi & discernendi facultatem habent. Vtrumque hodie hæretici confundunt, rebellium in morem, qui de legitima potestate aut nullam quæstionem fieri volunt (quia ea se carere vident) aut ipsi de ea iudicium ferre contendunt, vt ea quæ legitima est, hac arte conuulsa, se ipsos intrudant; & deiectis magistratibus, Reip. gubernacula teneant.

32. *Veni ad vos Ioannes in via iustitiæ, & non credidistis ei.*

ARGVIT hoc loco Christus Phariseos quod Ioanni Baptistæ, vitam apud eos irreprehensibilem agentem, qui in summa victus ac vestitus asperitate, & vt alibi dixit, *vt que manducans neque bibens*, id est, à communi hominum cibo ac potu abstinens, maximum iustitiæ, id est, pietatis & sanctitatis exemplū præbuisse, docenti tamen & facienti non crediderint, nec poenitentiam egerint. Sic enim intelligit Christus Ioannem in *via iustitiæ venisse*, sicuti alibi eundem semper prædicat non solum à doctrina, sed etiam à singulari vitæ sanctitate: *vt non esse hominem molli- bus vestitum, non arundinem vento agitatum, non esse eo maiorem inter natos mulierum: denique fuisse lucernam ardentem & lucentem: ardentem in feruore & zelo prædicationis, lucentem admirabilis vitæ exemplo.* De hac *via iustitiæ* quam Iohannes tenuit, dicit D. Bernardus,

Matth. 3.

Ioan. 5.